

Crònica

MARINA VILANOVA

►► Ester Formosa, durant l'actuació a Luz de Gas, divendres.

Ester Formosa, en un cabaret familiar

La cantant va brillar a Luz de Gas amb el repertori de 'Formosa x Formosa', dedicat al seu pare

|| **JORDI BIANCIOTTO**
BARCELONA

Ester Formosa té alguna cosa que li permet passar de la innocència a la perversió en un tres i no res. Domini de les arts interpretatives, deu ser, però també unes facultats naturals que la porten a moure's per la corda fluixa, entre la paròdia lleugera i la mossegada; la seducció i la transcendència. Els seus dots són més d'actriu i intèrpret completa que de cantant, com vam poder veure dissabte al seu pas per Barnasants, a Luz de Gas, on va executar un recital de cançó cabaretera a la salut de l'il·lustre Feliu Formosa, el seu «pare, autor, traductor, assessor, escriptor i amic».

A *Formosa x Formosa* va confiar el suport instrumental a tres còmplices experts, Maurici Villavecchia (piano), Horacio Fumero (contrabaix) i Matthew Simon (trompeta), que van cobrir amb discreció el repertori amb aires jazzístics. El fil conductor el va posar un repertori vinculat al progenitor, present a la sala; textos seus o que ell va traduir del francès, l'alemany o el sard. El resultat va ser un recital ric en matisos i insinuacions, que Barnasants va registrar per a la seva edició discogràfica.

Formosa va començar evocant Marlene Dietrich en *A mi de cap a peus*, una adaptació creativa d'*Ich bin von kopf bis fuss auf liebe eingestellt*, de

Friederich Hollaender, peça del film *L'àngel blau* que han adaptat a l'anglès (*Falling in love again*) veus com les de Nina Simone, Bryan Ferry i Marianne Faithfull. Un començament amb traços sentimentals i picants, en què Formosa va mostrar les seves arts. El cabaret berlinès va tenir una altra menció amb *Nanna's lied*, fosca peça de Weill i Brecht que en altres temps va reivindicar Teresa Stratas.

STORNI I TRENET // Més enllà d'aquest temari, Formosa va seguir un original full de ruta alimentat amb partitures i poemes del repertori europeu. Textos de la poeta jueva alemanya Else Lasker-Schüler i la cantautora sarda Marisa Sannia, morta l'any passat; la *Cançó de Solveig*, de Peer Gynt (Ibsen i Grieg), i un homenatge a Alfonsina Storni amb *La carícia perduda*. La peça més popular va ser *Bum*, de Charles Trenet. «La cançó d'amor més anarquista que he sentit».

Va donar pas a dues convidades, la portuguesa Amélia Muge i Sílvia Comes, que ha musicat textos de Feliu Formosa inclosos en el repertori, com *Balla amb mi*, que va tancar el recital amb to dramàtic. La guinda de *Formosa x Formosa* va ser un bis on la protagonista va tornar a posar-se a la pell de Dietrich amb *Lily Marleen*. Cançons i emocions d'altres temps, dotades d'una sensible coartada paternofamiliar. ■